

Pigen med dragetatoveringen

The Girl with the Dragon Tattoo. Foto fra filmen

ANMELDELSE / 21.12.11

Stieg Larssons ufatteligt succesfulde kriminalroman 'Mænd der hader kvinder' er blevet filmatiseret på amerikansk med Daniel Craig i hovedrollen og David Fincher i instruktørstolen. Det er de sluppet mere end almindelig godt fra.

Morten Wilhelm Scholz

Man skal være decideret krimi-fornægtende for ikke at have stiftet i det mindste overfladisk bekendtskab med Stieg Larssons *Millennium trilogi*. Første bind, der på dansk lyder titlen *Mænd der hader kvinder*, udkom på svensk i 2005 (dansk oversættelse samme år) og tog derfra verden med storm. I 2009 ramte så danske Niels Arden Oplevs filmatisering med Michael Nyqvist i rollen som journalisten Mikael Blomkvist og Noomi Rapace som outsideren Lisbeth Salander. Filmen var tro mod oplægget og glimrende.

Den slags succeshistorier kan Hollywood i reglen ikke stå for, og i dag er der premiere på den amerikanske udgave under den internationale titel *The Girl with the Dragon Tattoo*. Filmen er instrueret af ingen ringere end David Fincher (*Se7en*, *Fight Club*, *The Social Network*), der synes at være det oplagte valg som instruktør. Han har gennem hele karrieren gjort mørkt og voldeligt ekstremt godt. Med sidste års *The Social Network*, om Facebook-stifteren Mark Zuckerbergs vej mod stjernerne, beviste han, at han

også formår at give liv på lærredet til noget så virtuelt som computere. I *The Girl with the Dragon Tattoo* mødes *de* to spor i persontegningen af hacker-alfakvinden Salander.

Fincher har drejet en stærk, velspillet, mørk og foruroligende smuk film fra menneskehedens skyggeside. Den lægger ikke meget nyt til hverken romanen eller Arden Oplevs skandinaviske oplæg, men Fincher har greb om sine virkemidler og nyder godt af en glimrende cast – ikke mindst Daniel Craig (godt filmfjæs), der spiller Blomkvist med nærvær og begge ben på jorden.

Historien bør efterhånden være velkendt. Blomkvist, der er redaktør for et idealistisk magasin, *frames* og ryger i unåde. Det ufrivillige eksil fra magasinet benyttes til at lege yderst velbetalt graverjournalist på en ø i det nordlige Sverige, hvor han udforsker et gammelt mord begået blandt medlemmerne af en rådden overklassefamilie. Den del af historien er ren Agatha Christie tilsat en knivsspids svensk kapitalismekritik. Et andet spor følger Lisbeth Salander - den unge, geniale, sexede, bisexuelle hackertøs med et seriøst horn i siden på mænd, der hader kvinder. De to personers historier flettes sammen, da Blomkvist beder Salander hjælpe ham med opklaringsarbejdet. Det umage par forelsker sig og støder på flere mænd, der hader flere kvinder. Til sidst bindes alle trådene op, og de skyldige får som fortjent.

Styrken i Finchers filmatisering ligger ikke så meget i plottet som i stemningen og afviklingen af historien. Selv denne skribent, der både har læst bogen og set Oplevs film, sad på kanten af sædet, når ikke billedsidens struktur gav mig lyst at række hånden ud og mærke lærredet.

Der er mindre irritationsmomenter. Titel-introsekvensen afvikles i en hårdt pumpet computeranimeret techno-æstetik, der mildest talt virker malplaceret i forhold til den efterfølgende feministiske krimi skudt i smukke blågrå toner i et sneklædt Sverige. Og så er det et mysterium, at sådan cirka halvdelen af de mange gode skuespillere er blevet pålagt at tale engelsk med forstilt svensk accent.

The Girl with the Dragon Tattoo er ellers bestillingsarbejde, når det er allerbedst. Det er julens biograftilbud til voksne mennesker, der gerne vil underholdes uden af den grund at blive talt ned til.

FAKTA

The Girl with the Dragon Tattoo. Inst.
David Fincher. Medv.
Daniel Graig, Rooney
Mara, Robin Wright,
Stella Skarsgård,
Christopher Plummer

